

Δ. Αρεοπαγίτου Απόψεις

«Το θαύμασμο αυτό κτήριο είναι αναμφισβήτητο από τα πιο αξιόλογα δείγματα Art Deco στην ελληνική πρωτεύουσα, που έτσι κι αλλιώς δεν διαθέτει ένα πλούσιο αρχιτεκτονικό υλικό του ρυθμού αυτού... μου είναι αδύνατο να πιστέψω ότι πρόκειται να κατεδαφιστεί...»

Μάρω Καρδαμίτση – Αδάμη, Καθηγήτρια ΕΜΠ, ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

«... Η πρόταση του αποχαρακτηρισμού των δύο διατηρητέων κτηρίων είναι πολιτιστικά απαράδεκτη και αν αποτυπωθεί, θα συνιστά πολύ κακή περίπτωση άσκησης της κρατικής εξουσίας» **Γεώργιος – Αλέξανδρος Μαγκάκης, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ**

«...Περπατούσα στο ιστορικό κέντρο της Αθήνας... Τη διάθεσή μου χάλασε η πληροφορία ότι πρόκειται να γκρεμιστούν κτήρια ιστορικής αρχιτεκτονικής αξίας. Κάτι τέτοιο θα αποτελούσε σοβαρή απώλεια για την ιστορική συνέχεια της Αθήνας. Δεν μπορείς όταν χτίζεις μουσεία, να γκρεμίζεις τη ζώσα ιστορία αρχιτεκτονικής τέχνης...» **Jack Lang, τ. Υπουργός Πολιτισμού της Γαλλίας, ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ**

«... Η Δ. Αρεοπαγίτου συγκρατεί πίσω της την πόλη της Αθήνας απέναντι στον ιερό βράχο. Είναι ένα μέτωπο που σε προστατεύει ταπεινά με την ομορφιά του από τη βουή και την αγριότητα της πόλης πίσω... Είναι το τελειότερο μέτωπο που μπορούσε να υπάρξει απέναντι σ αυτό το συγκλονιστικό μνημείο της ανθρωπότητας που είναι η Ακρόπολη. Αν πέσουν τα δύο κτήρια, το μέτωπο διασπάται, ελαχιστοποιείται.» **Άννα Φιλίνη, ΑΥΓΗ**

«...Μήπως αυτή η περιφέρεια «συνομιλία» του νέου μουσείου του κ. Τσουμί με τον Παρθενώνα του αειμνήστου Ικτίνου είναι απαίτηση κάπως υπερβολική; Και αν το μουσείο θέλει να «συνομιλεί» με τον Παρθενώνα, μήπως πρέπει να ερωτηθεί και ο Παρθενώνας αν θέλει να «συνομιλεί» με το κτήριο του κ. Τσουμί;» **Χαρά Κιοσέ, ΤΟ ΒΗΜΑ**

«Έχω ερωτευθεί την πόρτα ενός σπιτιού, που βρίσκεται στη Δ. Αρεοπαγίτου 19. Η πόρτα, πολυκαιρισμένη, αλλά υπέροχη! Έχω ερωτευθεί και το διπλανό κτίριο, με τις Καρυάτιδες στην είσοδο, και τα θαύμασμο ψηφιδωτά...» **Λευτέρης Παπαδόπουλος, ΤΑ ΝΕΑ**

«Δεν αντιλαμβάνεται ο εκπρόσωπος της Πολιτείας ότι ο αποχαρακτηρισμός διατηρητέων υπονομεύει συνολικά τον θεσμό της διατήρησης; Δεν αντιλαμβάνεται ότι εφεξής όσοι έχουν διατηρητέα θα ψάχνουν πρόσχημα για να απαλλαγεί η ιδιοκτησία τους από το βάρος της διατήρησης μια που η διατήρηση δεν έχει πια μόνιμο χαρακτήρα;» **Στέφανος Μάνος, ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ**

«... Αυτές οι πράξεις δηλώνουν τη βαθιά κρίση αυτογνωσίας που καταστρέφει την πολιτιστική μας κληρονομιά. Με άκρατο αρχοντοχωριατισμό, επιπόλαιο, άβουλο, περιφρονώντας τα έργα των πατεράδων της η ευημερούσα κοινωνία μας προχωρεί στον ανιστόρητο διάλογο του νέου σκηνοικού με τον ... Παρθενώνα...» **Γιάννης Κίζης, Αρχιτέκτων, ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ**

«... Σε κάθε πόλη τα παλιά κτίσματα δίνουν την αισθητική της ταυτότητα. Τα μοντέρνα την καταστρέφουν. Γι αυτό νομίζω ότι πρέπει να προστατέψετε τα νεοκλασικά σας κτίσματα. Αυτά τιμούν την Ακρόπολη.» **Peter Stein, Σκηνοθέτης, ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ**

«... Πριν από λίγες μέρες θαύμαζα στην πρόσοψη την ψηφιδωτή παράσταση με τον Οιδίποδα και τη Σφίγγα. Και μου φάνηκε ότι άκουσα τη Σφίγγα να ρωτάει ένα διαφορετικό αίνιγμα. Ποιό είναι εκείνο το ζώο που με το ένα χέρι δημιουργεί και με το άλλο καταστρέφει;» **Μελίτα Γκουρτσουγιάννη, Αρχιτέκτων, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ**

«...Ο γύρω χώρος άλλαξε οριστικά. Η Δ. Αρεοπαγίτου όμως παραμένει ένας από τους ωραιότερους δρόμους στον κόσμο. ...Οι πανέμορφες οικοδομές, χωρίς διεκδίκηση μεγαλείου, αποτυπώνουν την προσπάθεια των νεοελλήνων να συνδεθούν με τον χρόνο και τον τόπο τους. Να μην ξεχωρίσουν με όγκους και λαμπρότητες αλλά αντίθετα να κοινωνήσουν με κάτι κοινό που σέβονται και θαυμάζουν.» **Ν. Παρασκευόπουλος, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ**

Το «αίθριο της καφετέριας» είναι ένα βέλος από τσιμέντο που εκτοξεύεται πισώπλατα στα δύο διατηρητέα, σαν να ήθελε να τα γκρεμίσει μόνο με την ορμή του... Αν ήταν να κατεδαφιστούν τα κτίρια, το βέλος αυτό θα σηματοδότηζε την ίδια την Ακρόπολη, σαν να θέλει να την γκρεμίσει κι αυτήν. **Βασίλης Βασιλικός, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ**

Μόνο όποιος δεν έχει περπατήσει στη Δ. Αρεοπαγίτου μπορεί να σκεφτεί μια τέτοια λύση για να χωρέσει τα αρχιτεκτονικά του οράματα. Ή όποιος διαθέτει αρκετά αποθέματα από την αλαζονεία της σύγχρονης εποχής για να πιστεύει ότι τίποτα δεν έχει μεγαλύτερη αξία από τα ίδια της τα έργα. **Τάκης Θεοδωρόπουλος, ΤΑ ΝΕΑ**

Δεν υπάρχει άλλη ευρωπαϊκή πόλη που να εξαφανίζει με τόση σπουδή τα ίχνη του παρελθόντος της, όπως η γάτα τις ακαθαρσίες της. Ξένες πόλεις πολύ πιο μοντέρνες πολύ πιο ρηξικέλευτες από την Αθήνα σέβονται την ιστορία τους και φροντίζουν με ευλάβεια τα μνημεία της πολιτισμικής κληρονομιάς τους. Περπατώντας τες έχεις την αίσθηση, ακόμη και αν είσαι ξένος, πως διασχίζεις ένα τοπίο διαποτισμένο από μνήμες. Επιστρέφεις στην Αθήνα και σου φαίνεται πως η πόλη αυτή, με την τρισχιλιετή ιστορία, στήθηκε μάνι μάνι μόλις χτες. **Δημοσθένης Κούρτοβικ, ΤΑ ΝΕΑ**

Ο Μπ. Τσουμί γνωρίζει περισσότερο από τον καθένα τι σημαίνει διατήρηση της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς. Με πρόσφατο παράδειγμα, στο Manhattan όπου ζει, τη διαμάχη για την επέκταση του Μουσείου Whitney, με τα λαμπρά σχέδια εξίσου διάσημων αρχιτεκτόνων, όπως του Graves, του Koolhaas και του Piano, να αποσύρονται μετά την κατακραυγή των κατοίκων του Upper East Side για την πιθανή καταστροφή τριών διατηρητέων townhouses από τη σχεδιαζόμενη επέκταση (σημειώστε και την ειρωνεία ότι τα τρία κτήρια ανήκουν στο μουσείο!) **Νίκος Πολυδωρίδης, Καθηγητής Πολεοδομίας, Παν. Πατρών**

D. Areopagitou Opinions

Athens Art Deco gem could be torn down for view of the Parthenon... **USA TODAY**

It was designed by a friend of Pablo Picasso, adorned with mosaics depicting Oedipus and the Sphinx, and described as Art Deco at its Athenian best. But a row about the building that guidebooks describe as a 'must-see' on the boulevard linking the Greek capital's great classical sites is now threatening to eclipse the opening of Europe's most ambitious museum. **GUARDIAN**

Thousands of protesters demonstrated in Athens to prevent the demolition of an Art Deco building near a new museum on the Acropolis. Neighborhood residents, supported by an international petition carrying 8,000 signatures, are appealing plans authorizing the destruction of the building. They are supported by the modern Greek architecture specialist François Loyer, who said in a letter to the Greek culture minister, Michalis Liapis, that the demolitions would be a major "error". **NEW YORK TIMES**

Mobilisation internationale pour défendre un bâtiment Art Deco à Athènes: Plusieurs milliers de personnes, parmi lesquelles plusieurs universitaires européens et américains, se sont mobilisées pour s'opposer à la destruction d'un bâtiment Art Deco dans le centre d'Athènes, en marge de la construction du nouveau musée de la Acropole. **AGENCE FRANCE PRESSE**

We declare our opposition for the demolition of the historical listed building on D. Areopagitou st. These buildings form the integral part of the streetscale by the Acropolis rock signifying and symbolizing the harmonic coexistence of several periods and the diachronicity of Hellenic Architecture and history. **ICOMOS, International Council for Monuments and Sites**

That the new museum was constructed without reference to its surrounding is the fault of its architect. However «star architects» and their political protectors sweeping popular opposition before their idiosyncratic confections is depressingly common around the world. **M. Hardy, INTBAU Intern. Network for Traditional Building Archit. & Urbanism**

Athens has successfully countered the British Museum's argument for retaining the Marbles in London. However, we feel strongly that the self-evident moral strength of Athens's case would be seriously compromised if the completion of the new museum were to be marked by the misguided destruction of such an important part of its heritage as 17 Dionysiou Areopagitou. **Judith Levine BA. Hons Arch, Chris Blencowe AADipl. LONDON**

It was with great horror that I read in The Observer that there are plans to demolish the buildings at 17 & 19 D. Areopagitou street. To demolish these in order to improve the view from the New Acropolis Museum is outrageous and a crime not only against Athens but also against all the world citizens who would be deprived from admiring these fine examples of early 20th century architecture. I urge the Greek authorities to stop this act of madness. **Pedro Stereola, PhD CAMBRIDGE UNIVERSITY, UK**

I am saddened that such a fine example of Greek Art Deco Architecture could be torn down. To think that people from around the globe would have to tell the Athenian Government that preserving their built environment is important, is unbelievable. **R. Cunningham, President ART DECO SOCIETY OF LOS ANGELES**

The demolition of this building, a monument of high aesthetic, historical and mnemonic value, will harm and degrade this sense of diachronic cultural development, and will devalue the Acropolis and its New Museum, as well as the Athenian Cultural Heritage as a whole. **Larry Zimmerman, WORLD ARCHAEOLOGICAL CONGRESS**

Greek government is doing what Mussolini did in the 30's in order to build the infamous Via Della Conciliazione in Rome. If the Greek politicians do not have a fascist approach to architecture, they must protect Areopagitou 17 **Max Fazio, ITALY**

The Art Deco era was one of huge change and progress and produced a style of architecture which conveyed the spirit of its age as perhaps no other style has. These buildings, once gone, they are gone forever. Your country knows that only too well and should continue to set an example for us all. **Robert Mc Gregor Director, ART DECO TRUST, NEW ZEALAND**

Indigné par le projet de démolition de la maison Art Nouveau au pied de l'Acropole, un des rares chefs d'œuvre de l'Athènes moderne, je vous prie instamment de surseoir à ce projet funeste, et indigne de votre pays. **Gérard Regnier, Directeur Honoraire du MUSEE NATIONAL PICASSO, PARIS**

There MUST be an alternative to the draconian measure of destroying the buildings. Please don't act like the current US President, who is unwilling to compromise and to recognize the opinions of others. History will not judge his actions kindly and I'm afraid that future Athenians will judge you harshly as well, if you allow this marvelous building to be destroyed for the sake of some perceived short term gain for the museum. **Patty Morlan, Louisville, USA**

The only reason for destroying these cultural icons would be to create a better view of the Acropolis from the new museum. Yet people visit museums out of respect for culture and human achievement. I doubt future visitors to the new museum would be happy with the knowledge that history was destroyed so that they could take a few pretty photos. **J. Pouloupoulos, QUEEN'S UNIVERSITY, CANADA**

The cultural value of this building is immense and the failure of Mr Voulgarakis to recognize it is shocking. Greek culture is more than an ancient past and a desperate-to-catch-up, modern present. If the current situation is simply a huge blunder by planners, there are other ways to resolve it. The creative challenge to which the planners and architects ought to aspire is the incorporation of these important cultural artifacts into the overall site, not their demolition. The latter is the lazy man's solution. **Neocles Serafimidis PhD, CALIFORNIA**

Μια ξενάγηση στο εσωτερικό του Νέου Μουσείου Ακρόπολης

Ουρανία Οικονόμου, αρχιτεκτόνων

Στα πλαίσια του Διεθνούς Αρχιτεκτονικού Συνεδρίου «Οικολογία+Περιβάλλον+Αρχιτεκτονική» (10-14 Απριλίου 2008) μας δόθηκε η ευκαιρία να ξεναγηθούμε στο Νέο Μουσείο της Ακρόπολης μαζί με πολλούς ξένους συναδέλφους, από τον έναν εκ των δημιουργών του τον Έλληνα συνάδελφο κ. Φωτιάδη. Στους ξένους συναδέλφους μάλιστα είχε δοθεί η εντύπωση ότι πρόκειται για κτήριο βιοκλιματικό(!) καθώς η επίσκεψη αυτή ήταν ενταγμένη στο πρόγραμμα επισκέψεων των συνέδρων σε διάφορα βιοκλιματικά κτήρια της Αθήνας και των πέριξ, με αποτέλεσμα να απογοητευθούν αντικρίζοντας, ένα ιδιαίτερα ενεργητικό κτήριο και μάλιστα ανατιολόγητα, όπως θα δούμε, που επέσυρε όχι και τόσο κολακευτικά σχόλια από μέρους τους.

«Φως, κίνηση και ένα τεκτονικό και προγραμματικό επίπεδο τα οποία όλα μαζί θα μετατρέψουν τις ιδιαιτερότητες του χώρου σε μία αρχαιολογική ευκαιρία προσφέροντας ένα απλό και ταιριαστό μουσείο με τη μαθηματική και αρχιτεκτονική καθαρότητα των αρχαίων ελληνικών κτηρίων»

Μπ. Τσουμί

Φτάνοντας στην είσοδο του μουσείου κάτω από το τεράστιο στέγαστρο εν προβόλω που δεν επιτρέπει καμιά θέα προς τον Παρθενώνα –οι πίσω όψεις των διατηρητέων πολυκατοικιών εμπλέκονται οπτικά με το βράχο– η προσοχή του επισκέπτη είναι επικεντρωμένη στο να δει την ανασκαφή κάτω από τα πόδια του αλλά και για πολλούς το να αποφεύγει να πατάει πάνω στις γυάλινες επιφάνειες, γιατί λόγω του μεγάλου

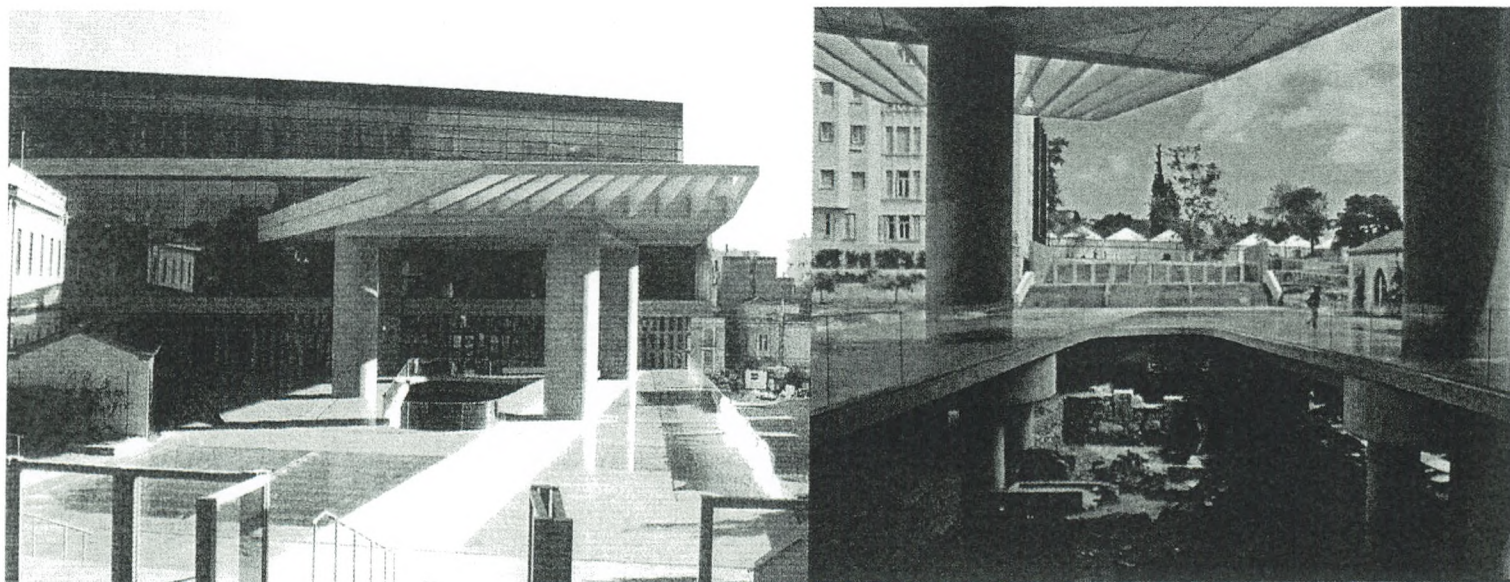
ύψους του «βυθού» δημιουργείται ένα εν γαίση αίσθημα ανασφάλειας.

Η ασφάλεια του κτηρίου και το αίσθημα ανασφάλειας

Αυτό το αίσθημα γίνεται εντονότερο στο εσωτερικό του κτηρίου και κορυφώνεται στο τελευταίο επίπεδο της αίθουσας του Παρθενά γιατί το «concert» του γυαλιού συνεχίζει σε την ανάβαση στις σκάλες και στους χώρους προσέλασης επιμένοντας ως γυαλί ακόμα εκεί που η διαφάνεια δεν έχει αντικείμενο δάπεδο αυτό όμως συντονίζεται με τα βήματα και έχει μία ταλάντωση που σε συνδυασμό με θέαση του βάθους μπορεί να δημιουργήσει πανικό. Συνάδελφος με προβλήματα ιλίγγων με τη θέα των φρεάτων της ανασκαφής και από τα πόδια της –στο επίπεδο του Παρθενά– έπαθε κρίση ιλίγγου και συνοδεύτηκε τοίχο-τοίχο στο ασανσέρ για να καταφέρει βγει έξω.

Είναι προφανές ή ότι δεν έγινε μελέτη συντισμού του δαπέδου στα βήματα ή κακή εκτέλεση της κατασκευής. Παρατηρήθηκαν τουλάχιστον σε δύο από τις τεράστιες και πανάκριβες επιπέδους γυάλινες πλάκες ρωγμές στη μάζα του γυαλιού κοντά στη γωνία. Συνάδελφος που ακούμπησε τις ρωγμές με το δάκτυλό κόπηκε. Τίθεται λοιπόν ένα σοβαρό ζήτημα επικινδυνότητας αυτής της κατασκευής, τόσο λειτουργική (πανικός, μικροτραυματισμοί) όσο και ολοσφαιρικός σπασίματος γυάλινες πλάκας. (Ο εφιάλτης της κατάρρευσης του στεγάστρου στο Ακρωτι της Σαντορίνης βρίσκεται στο μυαλό όλων μας

κάτω: Η είσοδος του Νέου Μουσείου Ακρόπολης

μέσα αριστερά: Η αίθουσα του Παρθενώνα

κάτω: Η αίθουσα με τα γλυπτά Παρθενώνα στο Βρετανικό Μουσείο Λονδίνου

μέσα δεξιά: Ο μηχανολογικός εξοπλισμός του ΝΜΑ

Η αίθουσα του Παρθενώνα αστοχεί

Η αίθουσα έχει μίζερο ύψος αλλά εξ ίσου μίζερες και τις υπόλοιπες διαστάσεις. Λόγω αυτού οι μετώπες και η ζωοφόρος τοποθετούνται σε ύψος ανθρώπου, τα δε αετώματα κάθονται σε ύψος τραπεζιού. Σε αυτό το ύψος είναι τοποθετημένα και στο Βρετανικό Μουσείο, εκεί όμως ο επισκέπτης έχει τη δυνατότητα να απομακρυνθεί και να τα δει από απόσταση ισοδύναμη με το πραγματικό ύψος, ενώ εδώ η στενότητα χώρου δεν του το επιτρέπει.

Κι έτσι τίθενται τα ερωτήματα:

– Γιατί η «αναπαράσταση-επισήμανση» των διαστάσεων του Παρθενώνα είναι μόνο εν κατόψει και όχι και καθ' ύψος;

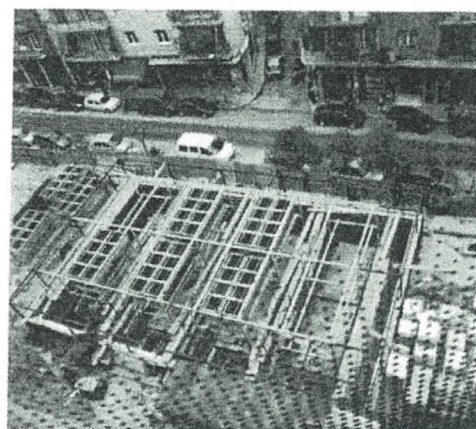
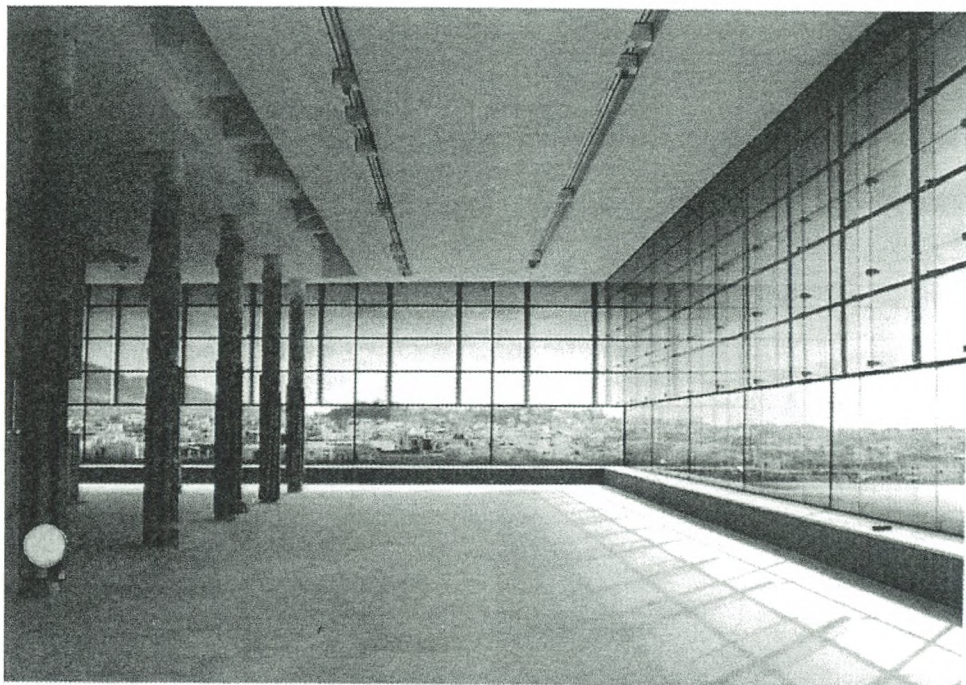
– Η «επισύμνηση-αντιστοιχισή» των κιόνων του Παρθενώνα γιατί δεν γίνεται με έναν πιο αφηρημένο συμβολισμό αλλά από ισάριθμες ντυμένες με ανοξείδωτο κολόνες, στα όρια του κιτς, αφού η αναπαράσταση είναι ελλιπής;

– Μήπως αυτή η αφελής και αδέξια αναγωγή στον Παρθενώνα όχι μόνο δεν επιτρέπει να δ κανείς τα γλυπτά σε συνθήκες παρόμοιες με τις πραγματικές –που ήταν η «δέξα»-αιτιολογία της αδόκιμης χρήσης υαλοπετασμάτων– όχι μόνον δεν τα αναδεικνύει αλλά οι δημιουργούμενες συνθήκες θέασης δρουν απομυθοποιητικά έως γελοιοποιητικά;

Η διαλεκτική σχέση με τον Παρθενώνα είναι άλλη μια απλοϊκή πρόφαση-«σύλληψη», καθώς η ομοεπίπεδη σχεδόν θέασή του και μάλιστα μιας γωνιάς του με τον απειλητικό άναρχο ορίζοντα της πόλης να τον περιβάλλει σε πλήρη αντίθεση με τη γαλήνη του Αττικού τοπίου «η έκαστος κατά διάνοια έχει», δρα επίσης αρνητικά.

Η αίθουσα των... περισεμεμάτων

Ο άλλος χώρος που διαθέτει το ΝΜΑ για να φιλοξενήσει τα υπόλοιπα γλυπτά είναι επιμήκης –το ύψος είναι μεγαλύτερο από το πλάτος– βλέπει αποκλειστικά προς το νοτιά μέσα από

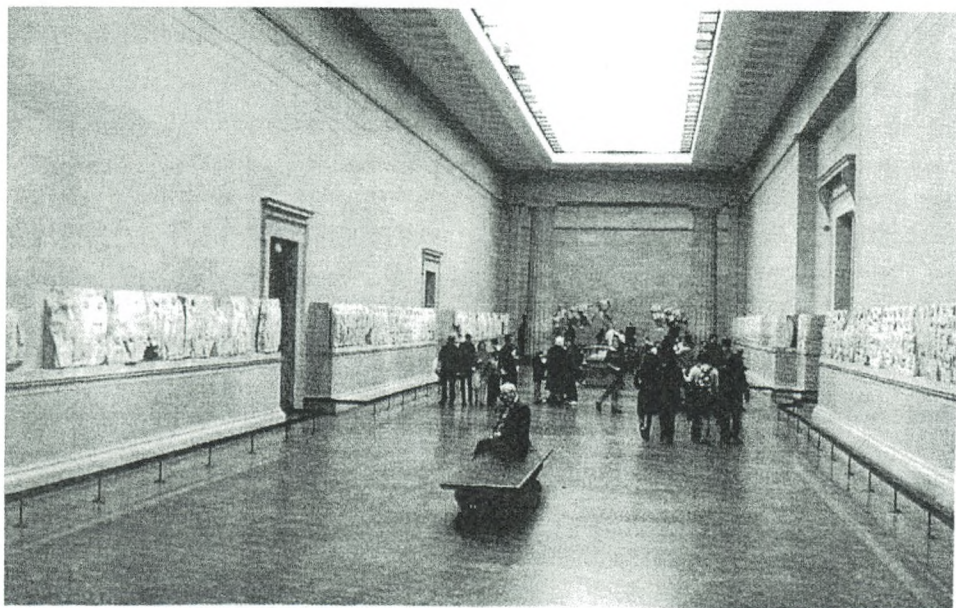

μία τεράστια τζαμαρία απ' όπου απολαμβάνει κανείς στο βάθος τον άναρχο ορίζοντα ενός ασφυκτικά δομημένου κομματιού της Αθήνας και σε πρώτο πλάνο στο επίπεδο της οδού τα προσκίσματα και τις απολήξεις του μηχανολογικού εξοπλισμού. Εκεί όπως μας εξήγησε ο «Ξεναγός» μας πρόκειται να φυτευθούν ελιές, το ιερό δέντρο της θεάς Αθηνάς – μήπως και κρύψουν τον μηχανολογικό εξοπλισμό αυτού του «βιοκλιματικού» κτηρίου! Ο φωτισμός της αίθουσας παρ' όλη τη τεράστια τζαμαρία, που φέρνει στο φινιρίδι, δεν είναι επαρκής για γλυπτά αν τοποθετηθούν με φόντο τον τοίχο, αν δε πολλά από αυτά τοποθετηθούν με φόντο το υαλοστάσιο, αν καταλάβουμε καλά από τα λόγια του αμφιτρύωνά μας, θα είναι κόντρα στο φως!!!

Καφέ-ρεστοράν με... «ολίγη από Μουσείο»

Όλη τη βόρεια πλευρά του Μουσείου, αυτή με θέα τον βράχο της Ακρόπολης, στο μισό ύψος της αίθουσας των γλυπτών καταλαμβάνει το καφέ-ρεστοράν.

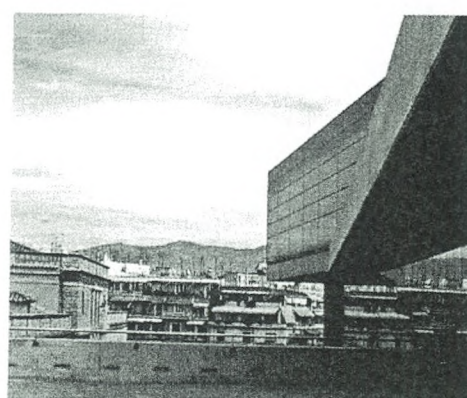
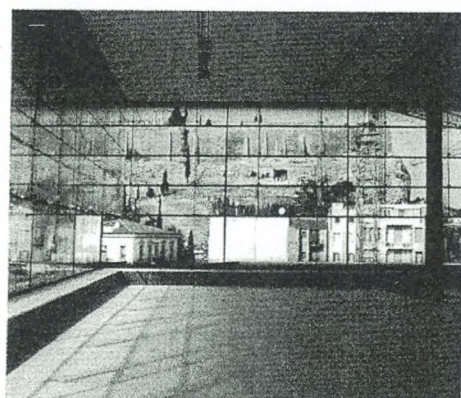
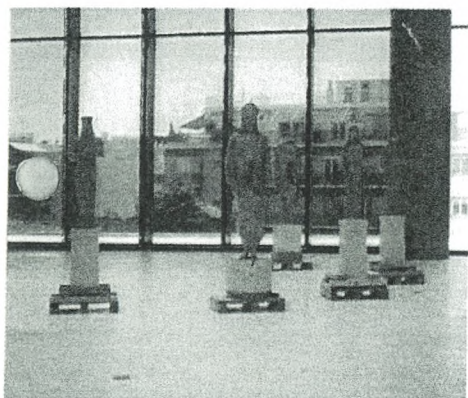
Η ταράτσα που δημιουργεί το στέγαστρο της εισόδου αποτελεί τον αύλειο χώρο του καφέ.

Αν ληφθεί υπ' όψιν ότι το επίπεδο εισόδου λόγω στεγάστρου δεν βλέπει Παρθενώνα, όλη η λειτουργική ιεράρχηση των χώρων του ΝΜΑ επικεντρώνεται και επιγραμματικά συνοψίζεται σε καφέ-ρεστοράν με... «ολίγη από Μουσείο» όπου σερβίρεται σαν παλιό κρασί η θέα ενός μνημείου δυόμισι χιλιάδων χρόνων

ραγισμένες υαλόπλακες μπορεί να οφείλονται και σε αυτό τον λόγο.

Τα υλικά και η αντιμετώπισή τους καθώς και μη αρχιτεκτονικές επιλύσεις λειτουργικών ζητημάτων, όπως για παράδειγμα η μετάβαση στη ζώνη που απαιτεί εισιτήριο που γίνεται πετώντας απλά από ανοξείδωτα αυτόματα μηχανήματα

Η θέα του κατεστραμμένου Αττικού τοπίου

Τόσο από την αίθουσα του Παρθενώνα όσο και από την άλλη, εκείνο που αναδεικνύεται σαν θέα δεν είναι παρά το πολεοδομικό έγκλημα της Αθήνας. Οι διατηρητέες πολυκατοικίες της Διονυσίου Αρεοπαγίτου είναι «σταγών εν τω ωκεανώ».

Ασέβεια

Δεν μπορούμε να μην επισημάνουμε σαν αρχιτέκτονες ότι οι κατασκευαστικές λεπτομέρειες ήταν αμελέτητες και η επίλυσή τους εργολαβιστική, με πολύ άσχημα αποτελέσματα ιδίως στις συναντήσεις διαφορετικών υλικών – οι γωνιακά

νήματα απροσδόκητα, μέσ' στο ίσιωμα, σαν αυτά των σούπερ μάρκετ, παραπέμπουν σε ατμόσφαιρα εμπορικού κέντρου.

Οι κρυμμένες προθέσεις, οι ανειλικρινείς αιτιολογίες, οι κατασκευαστικές αστοχίες συνιστούν κακή αρχιτεκτονική και εν προκειμένω ύβρη.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ημερομηνία δημοσίευσης: 15-07-09

Οχι κατεδάφιση στη Διονυσίου Αρεοπαγίτου**Το ΣτΕ ακύρωσε υπουργική απόφαση**

Του Νίκου Βατοπούλου

ΠΟΛΗ. Δεν θα κατεδαφιστεί τελικά η αρ ντεκό πολυκατοικία της Διονυσίου Αρεοπαγίτου 17, το πλησιέστερο κτίριο τη παλιάς Αθήνας στο Νέο Μουσείο Ακροπόλεως. Το κτίριο Κουρεμένου, που έγινε διάσημο διεθνώς καθώς η προοπτική κατεδάφισής του, για να απελευθερωθεί η οπτική επαφή Μουσείου και Ιερού Βράχου, προκάλεσε πάθη και εκατέρωθεν επιχειρηματολογία, προστατεύεται πλέον από την υπ' αριθμ. 2335/2009 απόφαση του ΣτΕ. Σύμφωνα με αυτήν ακυρώνεται προηγούμενη υπουργική απόφαση του 2007 που αφαιρούσε από το κτίριο την κρατική προστασία.

Αστικό μέτωπο

Η εξέλιξη αυτή δικαιώνει την προσφυγή των ενοίκων του ακινήτου και θεωρείται σημαντική όχι μόνο διότι θέτει τέρμα σε μία εκκρεμότητα αλλά και διότι τοποθετεί το σκεπτικό της απόφασης σε μία ευρύτερη πλατφόρμα καθώς μιλάει για σύνολο και αστικά μέτωπα επί της Διονυσίου Αρεοπαγίτου. «...Αποτελεί ένα αρχιτεκτονικό σύνολο που εμπίπτει στην προστασία του αρχαιολογικού νόμου και της σύμβασης της Γρανάδας και έχει αυτοτελή αξία για τη φυσιογνωμία της περιοχής, η οποία συνιστά κομβικό σημείο της ενοποίησης των αρχαιολογικών χώρων της πόλης των Αθηνών καθώς και για τον πολεοδομικό ιστό της πόλης».

Η προστασία του μετώπου της Διονυσίου Αρεοπαγίτου, με τα επίμαχα κτίρια στους αριθμούς 17 και 19, δημιουργεί πλέον ένα νέο δεδομένο για την ευρύτερη περιοχή. Όπως δείχνουν τα πράγματα, η προστασία της «άνω ζώνης» με τα επώνυμα κτίρια και τη μοναδικότητα της Δ. Αρεοπαγίτου, ζυγοσταθμίζεται με την πιθανή απώλεια της «κάτω ζώνης» με τα δύο ακροβολημένα νεοκλασικά στις γωνίες της οδού Χατζηχρήστου με τη Μακρυγιάννη και τη Μητσοβίων. Το ΣτΕ εξέτασε και την προσφυγή της αστικής εταιρείας Monumenta που ζητούσε να ακυρωθεί άλλη υπουργική απόφαση που στερούσε προστασία από το νεοκλασικό σπίτι της οδού Μακρυγιάννης 10 και Χατζηχρήστου 21. Το ΣτΕ απέρριψε την αίτηση και διατήρησε ως νόμιμη την υπουργική απόφαση. Το κτίριο, αυτό, που είναι άνω των 100 ετών, με πρώτη φάση οικοδόμησης επί Οθωμαν, θα κατεδαφιστεί.

Μία άλλη οπτική στο σύνθετο αυτό ζήτημα μας δίνει η αρχιτέκτων Μάρω Καρδαμίτση-Αδάμη. «Το κράτος δημιούργησε ένα κακό προηγούμενο», λέει στην «Κ». «Αντί να δίνει το παράδειγμα στους ιδιώτες, προχωράει στην κατεδάφιση ενός κτιρίου άνω των 100 ετών. Επιπλέον, είναι μία άνηση συμπεριφορά. Το κράτος ως κράτος βρίσκεται τον τρόπο να επιτύχει τον σκοπό του, ενώ ένας ιδιώτης που θα ήθελε να γκρεμίσει ένα αντίστοιχο κτίριο επειδή "τον ενοχλούσε" θα κρινόταν παράνομος».

Μια ένσταση

Η ένσταση που προβάλλει η κ. Μάρω Καρδαμίτση-Αδάμη για τα κτίρια της οδού Χατζηχρήστου είναι ότι «αυτά δεν ενοχλούν. Ορίζουν το οικοδομικό τετράγωνο και η παρουσία τους δικαιολογεί κάπως το νεοκλασικό κάγκελο που επέλεξαν να βάλουν περιμετρικά του Νέου Μουσείου. Θα μπορούσαν να εξευρεθούν χρήσεις, βοηθητικές του Μουσείου, για τα δύο αυτά νεοκλασικά κτίρια».

Η είδηση, πάντως, της διάσωσης της πολυκατοικίας της Δ. Αρεοπαγίτου 17, έργο του αρχιτέκτονα του αθηναϊκού μεσοπολέμου Βασιλείου Κουρεμένου, προκάλεσε ανακούφιση σε χιλιάδες Αθηναίους που μέσα από μηνύματα στο Διαδίκτυο εξέφραζαν την αντίθεσή τους στην προοπτική κατεδάφισής. Οι υποστηρικτές της ελεύθερης θέας δεν αιφνιδιάστηκαν πάντως καθώς η επιτυχής λειτουργία του Μουσείου είχε κατευνάει τα πνεύματα.

Ε/91-4-09

Συμβολικό εισιτήριο, απομάκρυνση πολυκατοικιών

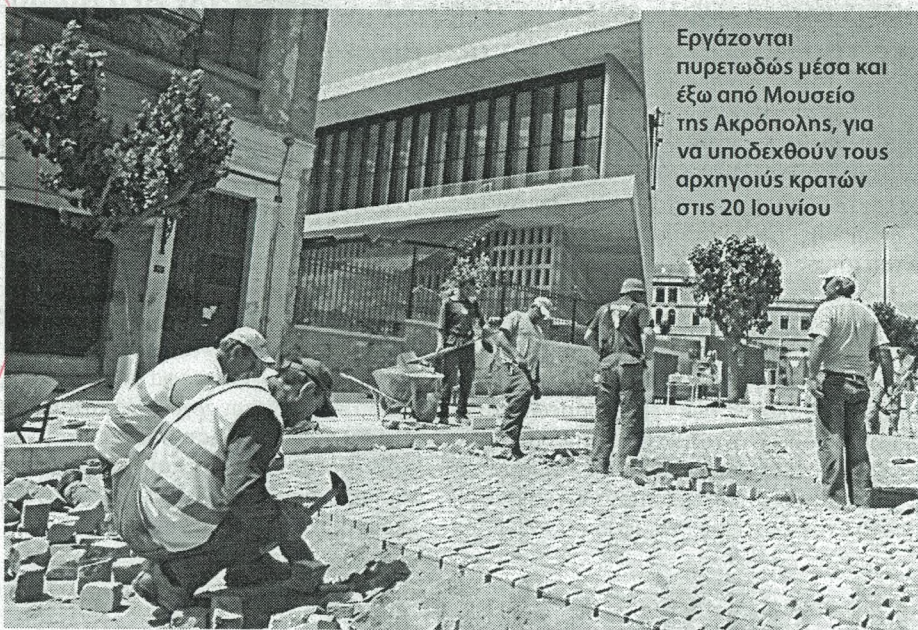
□ **ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΩΝ:** Για τις δύο διατηρητέες πολυκατοικίες της οδού Διον. Αρεοπαγίτου, που εμποδίζουν τη θέα των επισκεπτών του μουσείου προς την Ακρόπολη, ο Α. Σαμαράς προτείνει τη μεταφορά των προσόψεών τους σε δύο ακίνητα του ΥΠΠΟ επί της οδού Διον. Αρεοπαγίτου. Το ένα είναι το παλιό εργαστήριο του γλύπτη Γεωργαντή, που πουλάνε οι κληρονόμοι του, και το δεύτερο ένα απαλλοτριωμένο οικόπεδο με αρχαία. Στις δύο αυτές θέσεις (στην ανηφορίτσα προς το Ηρώδειο) θα χτιστούν δύο νέες πολυκατοικίες με την πρόσοψη των διατηρητέων. Έτσι οι ιδιοκτήτες θα βρεθούν με καινούργια διαμερίσματα στον ίδιο δρόμο, ενώ το Δημόσιο δεν θα καταβάλει τεράστια ποσά για απαλλοτριώσεις στην πανάκριβη αυτή περιοχή.

□ **ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ 1 ΕΥΡΩ:** Ο Αντώνης Σαμαράς με την ευκαιρία έκανε ένα «άνοιγμα» στο λαό, εξαγγέλλοντας ότι το εισιτήριο θα είναι μόνο 1 ευρώ για όλο το 2009. «Για να τιμήσουμε τον Έλληνα φορολογούμενο που το χρηματοδότησε» είπε. Και από του χρόνου θα ανεβεί στα 5 ευρώ. «Τι είναι 5 ευρώ, όταν το Μουσείο Περγάμου έχει εισιτήριο 10, το Λούβρο 14 και το Μετροπόλιταν της Νέας Υόρκης 20 δολάρια;» αναρωτήθηκε.

□ **ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ:** Το προσωπικό του μουσείου θα αποτελούν 100 άτομα (συμβασιούχοι) -έχουν ήδη προσληφθεί 50- και έχουν ήδη παραγγελθεί γκρι ομοιόμορφες στολές. Θα λειτουργεί από τις 8 το πρωί ως τις 8 το βράδυ μαζί με τα καταστήματά του (βιβλιοπωλείο, πωλητήριο αναμνηστικών ειδών και αναψυκτήριο), ενώ εξετάζεται η περαιτέρω διεύρυνση λειτουργίας του εστιατορίου για εκμετάλλευση της θέας προς την Ακρόπολη. Το εστιατόριο προς το παρόν θα λειτουργήσει με προσωπικό του μουσείου, μέχρι να προκηρυχθεί διεθνής διαγωνισμός.

□ **ΑΣΦΑΛΕΙΑ:** Έχει εξασφαλιστεί η ασφάλεια του μουσείου με ηλεκτρονικά σκάνερ τύπου αεροδρομίου στις δύο εισόδους: επί της οδού Μητσαίων (έχει ήδη κατασκευαστεί το φυλάκιο) και Διον. Αρεοπαγίτου.

□ **ΝΕΟ Δ.Σ.:** Προϊσταται ως πρόεδρος ο

Εργάζονται πυρετωδώς μέσα και έξω από Μουσείο της Ακρόπολης, για να υποδεχθούν τους αρχηγούς κρατών στις 20 Ιουνίου

Δύο τολμηρές προτάσεις του Αντώνη Σαμαρά και λεπτομέρειες από τη λειτουργία του μουσείου

Δημ. Παντερμαλής και μέλη του θα είναι οι: Χαρ. Μπούρας, Αλ. Μάντης, Νικ. Κακλαμάνης, Κ. Μπούρας, Παν. Τέτσης, Ιουλία Ηλιοπούλου-Στράγγα, Νικ. Δαμαλίτης και Κατερίνα Παράσχη. Ο νέος διευθυντής θα προταθεί από το Δ.Σ., θα επικυρωθεί από τον υπουργό Πολιτισμού και πά-

τως θα έχει σχέση με την Ακρόπολη.

□ **ΠΟΡΟΙ:** Ο κ. Σαμαράς διευκρίνισε ότι το μουσείο θα έχει ιδίους πόρους εκμεταλλευόμενο τα καταστήματά του, «για να μην εξαρτάται από τον κρατικό προϋπολογισμό».

□ **ΤΑ ΜΑΡΜΑΡΑ:** Η στρατηγική μας για την επιστροφή τους δεν άλλαξε, η τακτική

ίσως. Έτσι είπε ο υπουργός Πολιτισμού. Έχει προσκληθεί στα εγκαίνια ο διευθυντής του Βρετανικού Μουσείου όπως και άλλοι μεγάλων μουσείων. Δηλώνει όμως, θιασώτης του δόγματος: «Συνεχής, σιωπηλή διαμαρτυρία». Αυτό είναι και το μήνυμα που θα εκπέμπουν τα σακατεμένα παρθενώγια, θα εκτίθενται πλάι πλάι με τα γύψινα εκμαγεία των ξενιτεμένων.

Η Αθηνά - Ραχήλ Τσαγκάρη έρχεται από τον χώρο του πειραματικού σινεμά. Η πρώτη της ταινία μικρού μήκους, «Fit», ήταν υποψήφια για Όσκαρ σπουδαστικής ταινίας το 1995. Δίδαξε σκηνοθεσία στο Πανεπιστήμιο του Τέξας (1997-2001). Το 1995 ίδρυσε το Διεθνές Φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους «Cinematekas». Η πρώτη της μεγάλης ταινίας, «Η διαρκής αναχώρηση της Πέτρα Γκόνινγκ», έχει συμμετάσχει σε περισσότερα από 20 διεθνή φεστιβάλ. Είναι γνωστή και από τις συνεργασίες με το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Ήταν υπεύθυνη των βίντεο των τελετών έναρξης και λήξης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004.

Λάθος όρος!

Ναι αλλά
το ΒΜ
είναι διαφορετικό

πτή-
αρ-
λά-
ευ-
φε-
ιλά-
ου-
βά-
ορα
να
α-
ιλι-
ξέ-
νά-
ε-
ρο-
ρει
ΟΣ

Ελπίζουμε στους καλύτερους

Συνωστισμός για δύο θέσεις γενικών διευθυντών Αρχαιοτήτων και Αναστήλωσης, που χρεεύουν τους τελευταίους μήνες στο υπουργείο Πολιτισμού. Η προθεσμία υποβολής υποψηφιοτήτων έληξε την Τετάρτη το βράδυ. Σύμφωνα με πληροφορίες μας, διεκδικούν τη θέση του γενικού διευθυντή Αρχαιοτήτων οι: Μαρία Βλαζάκη (κάνει χρέη γεν. διευθύντριας σήμερα), Κωνσταντίνος Ζάχος, Αλέξανδρος Μάντης, Νίκος Κατσάς, Δημήτριος Κωνσταντίνος, Νίνα Κυπαρίσση, Ελένα Κόρκα, Δημήτριος Σκιλάρντι και Κωνσταντίνος Σκαμπαβίας. Για τη διεύθυνση Αναστήλωσης υπέβαλαν υποψηφιότητα οι: Αλέξανδρος Θεοχαρόπουλος (νυν γεν. διευθυντής), Βασίλης Χανδακός (πρώην), Δημοσθένης Ζιρώ, Νικόλαος Χαρκιολάκης, Άννα Κοτσοβίλη, Βασίλης Παλλα-ντζάς, Αθηνά Χριστοφίδου, Ευγενία Γατοπούλου, Μαρίκίτα Διαμαντοπούλου και Σπύρος Πανταζής. Ας ελπίσουμε ότι θα επιλεγεί εκείνος που θα υπερέχει επιστημονικά (σε δημοσιεύσεις) και όχι κομματικά. Γιατί διοικητική πείρα έχουν όλοι. **Ν.Κ.-Ρ.**

6/5πία / 10-4-09

«Κλείδωσε» το Μουσείο Ακρόπολης

Της Ν. ΚΟΝΤΡΑΡΟΥ - ΡΑΣΣΙΑ

Δυο-τρεις μήνες πριν από τα επίσημα εγκαίνια του νέου Μουσείου Ακρόπολης η επιστημονική κοινότητα φαίνεται πως δεν έχει ακόμη πεισθεί για μερικά θεμελιώδη ερωτήματα. Ήταν πολλά και ουσιώδη αυτά που ετέθησαν χθες στον πρόεδρο του Οργανισμού Ανέγερσης του νέου Μουσείου της Ακρόπολης, Δημήτρη Παντερμαλή, και στην ομάδα που συνέταξε και παρουσίασε στο Συμβούλιο Μουσείων τη μουσειολογική μελέτη. Την ενέκριναν, όμως, ομόφωνα.

Ερωτήσεις

* Ο κ. Παντερμαλής είχε τονίσει πως το μουσείο αποτελεί το μοναδικό στη χώρα που κατασκευάστηκε με βάση τα εκθέματά του. Ρωτήθηκε, λοιπόν, από τον διευθυντή του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου, Ν. Καλτσά, αν προβλεπόταν εξαρχής να εκτεθούν τα μικρών διαστάσεων αρχαϊκά γλυπτά σε ένα χώρο τεράστιο, πανύψηλο και ανάμεσα σε ένα δάσος υποστυλωμάτων, με αποτέλεσμα πολλά από αυτά να κρύβονται από τις τσιμεντένιες κολόνες του κτιρίου.

* Ρωτήθηκε επίσης αν προβλεπόταν από την αρχή στην αίθουσα του Παρθενώνα η τοποθέτηση των μετοπών σε ύψος 2 μ., της ζωφόρου χαμηλά, στο επίπεδο του επισκέπτη και του αετώματος με τα ογκώδη γλυπτά στο δάπεδο και σε απόσταση αναπνοής από τη ζωφόρο.

* Ετέθη και ερώτηση σχετικά με τη διαχείριση του φυσικού και τεχνητού φωτός κατά τη διάρκεια της ημέρας. Γιατί η διευθύντρια της Εθνικής Πινακοθήκης, Μαρίνα Λαμπράκη - Πλάκα, είχε παρατηρήσει σε μια επίσκεψή της τη σκιά των εναέτιων γλυπτών του Παρθενώνα να πέφτει πάνω στη ζωφόρο.

***Μέλη του Συμβουλίου εξέφρασαν την απορία αν θα συμπληρωθούν με εκμαγεία όλα τα ελλείποντα κομμάτια του γλυπτού διακόσμου του Παρθενώνα που βρίσκονται διάσπαρτα σε μουσεία, ή μόνο εκείνα του Βρετανικού Μουσείου. Ρώτησαν κι αν η ποιότητα των εκμαγείων επιτρέπει την παράθεσή τους πλάι στα αυθεντικά - «κάποια μοιάζουν με ασβεστωμένα», επισημάνθηκε.

Για όλα τα παραπάνω, ακόμα και για το αν έχει ληφθεί πρόνοια για την αντισεισμική προστασία των γλυπτών, ιδίως εκείνων που θα στηθούν σε ψηλές βάσεις, δόθηκαν απαντήσεις, τόσο από τον πρόεδρο του ΟΑΝΜΑ όσο και από τον έφορο Ακρόπολης, Αλέξανδρο Μάντη.

Απαντήσεις

* Το μουσείο θα παρουσιάσει, πέραν των γλυπτών αριστουργημάτων, όλα τα μνημεία πέριξ του Βράχου, τα μεγάλα και μικρότερα ιερά και τον οικισμό που αναπτύχθηκε στις πλαγιές της Ακρόπολης από τη νεολιθική εποχή μέχρι και τα ρωμαϊκά χρόνια.

* Αρχαϊκά γλυπτά: Ο κ. Παντερμαλής υπεραμύνθηκε του τρόπου έκθεσής τους, «γιατί και στην αρχαιότητα βρίσκονταν ως αναθήματα, ελεύθερα ανάμεσα στα ιερά». Θεωρεί πλεονέκτημα το γεγονός ότι μπορεί κανείς να τα θαυμάσει ολόγυρα καθώς δεν εκτίθενται πια με την πλάτη στον τοίχο. Υποστηρίζει ότι παίρνουν έτσι αέρα και φωτίζονται από ψηλά με ελεγχόμενο φυσικό φωτισμό (με φίλτρα). Όσο για τα υποστυλώματα που κάποτε τα κρύβουν, «αυτό είναι το μεγαλείο, ότι σου δίνεται η δυνατότητα να τα ανακαλύψεις».

**Παρθενώνια γλυπτά: Ανέλαβε ο Αλ. Μάντης να εξηγήσει γιατί κατέληξαν στις δύο παραπάνω «ανατροπές», να εκτεθούν οι μετόπες ψηλά, όπως ήταν πάνω στο μνημείο, ενώ η ζωφόρος κάτω. Ειδικά για τη δεύτερη τόνισε: «Ετσι θα γίνουν αισθητές στο κοινό οι λεπτομέρειες ενός γλυπτού διακόσμου βάθους 4,5 εκατοστών, όπου μπορείς να διακρίνεις το μάλλινο από το λινό ύφασμα στα ενδύματα και να μελετήσεις τις χειρονομίες των ανθρώπων». Δεν εξηγήσε, όμως, γιατί πρέπει αντίθετα να χάνουμε τις λεπτομέρειες από τον γλυπτό διάκοσμο των μετοπών.

**Ελλείποντα κομμάτια: Θα συμπληρωθούν με εκμαγεία, όπως αυτά που μας χάρισαν οι Βρετανοί το 1864 από τα κλοπιμαία του Ελγίν. Ωστόσο, κάποια από τα εναέτια γλυπτά θα μείνουν με τα σιδερένια υποστυλώματα στα μέρη που λείπουν, «για να φανεί είτε η διασπορά είτε ο ακρωτηριασμός», είπε ο Αλ. Μάντης. Τα εκμαγεία διαφέρουν από τα αυθεντικά γιατί είναι λευκά, είπαν, αγνοώντας προφανώς πως μπορεί κάποιος που δεν είναι εξοικειωμένος να μην το αντιληφθεί. Τα κλεμμένα, πάντως, θα υποδηλώνονται και μέσα από ενημερωτικές πινακίδες και βιντεοπροβολές.

* Τέλος, έχουν μελετηθεί τόσο η κίνηση όσο και οι στάσεις του κοινού σε σχέση με τα εκθέματα, γιατί τους θερινούς μήνες μπορεί το μουσείο να υποδέχεται έως και 10.000 επισκέπτες ημερησίως, 1.500-2.000 άτομα την ώρα. *

www.
protoporia
.gr

Τετάρτη, 31 Δεκεμβρίου 2008

Επικοινωνία | Site map | Εγγεγραμμένοι χρήστες |

forthnet2play

Μιλήστε και σερφάρ

Αναζήτηση

Go

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ημερομηνία δημοσίευσης: 30-12-08

Πο

ΡΙ

Εν

• Τ

• C

• E

• K

• F

• S

• X

• K

• E

BII

• C

• E

Home page

ΑΓΟΡΕΣ

ΑΓΓΕΛΙΕΣ

ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

• Πολιτική

• Οικονομία

• Ελλάδα

• Κόσμος

• Πολιτισμός

• Αθλητισμός

• Απόψεις

• Επιστήμη

• Τεχνολογία

• Αυτοκίνητο

• Real Estate

• Αφιέρωματα

• Αρχείο Εκδόσεων

GOOD LIFE

• Ταξίδια

• Γεύσεις

• Σινεμά

• Θέατρο

• Μουσική

• Οίκο

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

• Χαρτοφυλάκια

• Newsletter

RSS

Χρήσιμα

Βιαστικά και πανάκριβα εγκαίνια

Στο Νέο Μουσείο της Ακρόπολης ετοιμάζουν φιέστες για τον Μάρτιο χωρίς να έχουν μουσειολογική μελέτη

Της Γιωτας Συκκα

Εκατοντάδες αρχαιότητες παραχωρούν στο Νέο Μουσείο της Ακρόπολης, τρία κορυφαία μουσεία της χώρας: το Εθνικό Αρχαιολογικό, το Επιγραφικό και το Νομισματικό, προκειμένου να εμπλουτίσει τις θεματικές του συλλογές. Το καινούργιο μουσείο όμως που βιάζεται να κάνει εγκαίνια τον Μάρτιο με τις πιέσεις του υπουργού Μιχάλη Λιάπη να το εξαναγκάζουν για φιέστες, δεν έχει φέρει ακόμη προς έγκριση στο υπουργείο Πολιτισμού το μουσειολογικό του πρόγραμμα. Την ίδια ώρα -όπως αναφέρουν έγκυρες πληροφορίες της «Κ»- υπογράφηκε συμπληρωματική σύμβαση του Οργανισμού Ανέγερσης Νέου Μουσείου Ακρόπολης με την εργολήπτρια εταιρεία, ύψους 6 εκατ ευρώ που αφορά εκθεσιακές εργασίες.

Ο κ. Λιάπης δεν το έχει κρύψει ότι ονειρεύεται εγκαίνια διεθνούς ακτινοβολίας, το μουσείο ωστόσο, που δέχεται ήδη κοινό, Έλληνες και ξένους τουρίστες οι οποίοι μπορούν να το επισκεφθούν μέχρι τον πρώτο του όροφο, κατά πόσο θα είναι έτοιμο;

Μέρος της επιστημονικής κοινότητας έχει διχαστεί: μήπως απομυθοποιούμε τα εγκαίνια πριν ακόμη γίνουν, επιτρέποντας στους επισκέπτες μικρές δόσεις γνωριμίας;

Η απάντηση του προέδρου του ΟΑΜΝΑ: «Μα, έτσι θα το αγαπήσουμε» είναι ένα επιχείρημα όπως και εκείνο της άλλης πλευράς: «Χάνεται η έκπληξη. Ο κόσμος βλέπει το μουσείο με πολλές αδυναμίες».

Ποιες είναι αυτές; Η αίθουσα των αρχαϊκών για παράδειγμα, με τα αγάλματα να χάνονται στο τεράστιο ύψος του χώρου και τις Καρυάτιδες «κομμένες» στη μέση επειδή εμποδίζονται από το τοιχίο στον εξώστη στο οποίο τοποθετήθηκαν. Οι θέσεις μπορεί να είναι προσωρινές, όμως οι εντυπώσεις μένουν.

Όπως κι αυτές των φιλανθρωπικών γκαλά για διάφορους μη κερδοσκοπικούς σκοπούς, οι οποίες ναι μεν φέρνουν κοινό στο Νέο Μουσείο, αλλά προκαλούν και κακεντρεχή σχόλια. Για ανάλογες εκδηλώσεις κάποτε κατηγορήσαμε το Βρετανικό Μουσείο που έκανε γεύματα στην Duneen Gallery. Τόσο πολύ αλλάξαμε από τότε;

Με αυτή την έλλειψη μέτρου ίσως και την απουσία συντονισμού, δημιουργούνται κι άλλα προβλήματα. Αυτά στα μάτια του τυχαίου επισκέπτη. Το 10χρονο κοριτσάκι ρωτούσε πρόσφατα τη μητέρα του που το πήγε στο καινούργιο κτίριο για τα αρχαία που έβλεπε κάτω από το εντυπωσιακό γυάλινο δάπεδο στην είσοδο του μουσείου. Μάταια η μητέρα αναζητούσε μια ταμπέλα για να πληροφορηθεί για τα αρχαία ευρήματα της ανασκαφής και ύστερα κάποιον να της απαντήσει από όσους βρίσκονταν στο γειτονικό Βάιλερ. Είδε βέβαια τα φυτά που σουλούπωσαν τον περιβάλλοντα χώρο αν και μικρά, συνάμα όμως αναρωτήθηκε για τους όγκους και τις πρόχειρες κατασκευές στην άκρη του οικοπέδου προς την οδό Μακρυγιάννη που δεν λένε να απομακρυνθούν.

Τα εκατομμύρια προκαλούν

Κι αν αυτά είναι μόνο ετερόκλητες εντυπώσεις υπάρχουν τα εκατομμύρια που τις ενισχύσουν προς το χειρότερο. Εξι εκατομμύρια ευρώ εξασφάλισε ο υπουργός Πολιτισμού για την προβολή των εκδηλώσεων των εγκαίνιων, όταν δεν μπορεί να εξασφαλίσει δεκάρα στις κεντρικές και περιφερειακές του υπηρεσίες. Δεν θα εκταμιευθούν από τον άδειο κουμπαρά του ΥΠΠΟ, αλλά από το υπουργείο Οικονομικών που καθώς φαίνεται του περισσεύουν. Στο μεταξύ οι φήμες οργιάζουν. Εγκαίνια τριών κατηγοριών προβλέπει ο σχεδιασμός που έχουν αναλάβει εταιρείες. Από την πλευρά του ΥΠΠΟ λένε πως περιλαμβάνει τρία στάδια: πριν, κατά τη διάρκεια και μετά την τελετή των εγκαίνιων. Την κεντρική εκδήλωση της έναρξης, το υπουργείο θέλει να έχει την υπογραφή του Δημήτρη Παπαϊωάννου. Αλλωστε ο υπουργός είχε επιβεβαιώσει την άτυπη συνεργασία για την τελετή των εγκαίνιων, σημειώνοντας ότι το κόστος της θα ανέλθει στα 6 εκατ. ευρώ. Ετσι άρχισαν οι προσθαφαιρέσεις και προέκυψε η φήμη περί 12 εκατ. ευρώ κόστους του κόνσεπτ, μαζί με την προβολή. Τώρα, το περιβάλλον του ταλαντούχου καλλιτέχνη διευκρινίζει πως δεν έχει δεχθεί επίσημη πρόταση για την τελετή των εγκαίνιων ούτε έχει απαντήσει αν θα δεχθεί. Αλλά αν συμβεί αυτό, θα είναι αφλοκερδώς.

Η ηγεσία του ΥΠΠΟ φυσικά δεν μπήκε στον κόπο να ενημερώσει κανέναν. Αλλωστε αυτή την τακτική ακολουθεί από την ώρα που ανέλαβε ο κ. Μ. Λιάπης, ο μόνος υπουργός Πολιτισμού ως σήμερα που δεν έχει κάνει συνέντευξη Τύπου (εφ' όλης της ύλης) για τα θέματα του υπουργείου του. Αντιθέτως προκαλεί με τις κινήσεις του. Όπως με την προνοητικότητα του να εξασφαλίσει στον νόμο για τη νομική ταυτότητα του Νέου Μουσείου Ακρόπολης την ετήσια αμοιβή του καλλιτεχνικού του διευθυντή, η οποία θα ανέρχεται στα 112.000 ευρώ.

Να τι προκάλεσε την αντίδραση και των τελευταίων διευθυντών των υπόλοιπων μουσείων που ως τώρα απέφευγαν να λάβουν θέση. Αρκεί να αναλογιστεί κανείς ότι οι μηνιαίες αποδοχές (βασικός μισθός) ενός διευθυντή ανέρχονται στα 1.500 ευρώ ενός γενικού διευθυντή του ΥΠΠΟ περίπου στα διπλάσια.

Τέλος, ερωτήματα προκαλεί η τελευταία σύμβαση που υπογράφηκε με την κατασκευάστρια εταιρεία. Διότι ναι μεν μπορεί να είναι απαραίτητη, αλλά ακολουθήθηκε αντίθετη σειρά. Επρεπε να προηγηθεί η μουσειολογική μελέτη, ώστε να γνωρίζουμε τον αριθμό λ.χ. των προθηκών που απαιτούνται για την έκθεση ή των βάθρων. Διαφορετικά αναρωτιέται κανείς γιατί να υπογραφεί σύμβαση έξι εκατ. ευρώ και όχι δέκα ή τεσσάρων;

ΣΧΕΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τριπλά και πανάκριβα εγκαίνια (...ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ...)

Εκτύπωση | e-mail

Τελευταία Νέα

Πολιτική

- Δημόσια διαβούλευση για την κατάρτιση των δασικών χαρτών
- Συνάντηση Καραμανλή-Ζαγορίτη στο Μαξίμου

Οικονομία

- Στην κυκλοφορία από 2/1/2009 τα νέα μεταλλικά κέρματα των 2 ευρώ
- «Χρόνια Πολλά» για το 10χρονο ευρώ

Επιχειρήσεις

- ΠΣΕ: Αύξηση εξαγωγών κατά 2,2% στο πρώτο 9μηνο του 2008
- Στο 6,178% το επιτόκιο του Μετατρέψιμου Ομολογιακού Δανείου της Marfin Εγνατία

Διεθνής Οικονομία

- Ιστορικό χαμηλό για την καταναλωτική εμπιστοσύνη στις ΗΠΑ
- Έτοιμη η Gazprom για διακοπή φυσικού αερίου στην Ουκρανία

Ελλάδα

- Ξεκινά στα Χανιά το επιχειρησιακό πρόγραμμα "ΣΥΝ- ΚΟΙΝΩΝΙΑ"
- Κατασχέθηκαν 25 τόνοι ακατάλληλων προϊόντων

Κόσμος

- Άμεση εκεχειρία αποφάσισε η Ε.Ε., αναμένονται οι αντιδράσεις
- Ιράκ: Συμφωνία για την παραμονή και αποχώρηση στρατευμάτων

Πολιτισμός

- Απονεμήθηκαν τα βραβεία της Ακαδημίας Αθηνών

ΑΠΟΨΗ

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΓΥΠΑΡΑΚΗ*

Μαγεία και μετριοότητα

«ΕΙΔΑ ΤΟΝ Παρθενώνα, το Μουσείο...», γράφει ο Μορίς Μπαρές στο «Ταξίδι στη Σπάρτη» (1906). Μουσείο ή λόφος του Φιλοπάππου, ο αποκαλούμενος στην αρχαιότητα «Μουσείον».

Το όνομα το οφείλει στο εκεί ιερό των Μουσών. Τέμενος αφιερωμένο στις Μούσες, θεότητες των τεχνών και των γραμμάτων, είναι η πρώτη έννοια του Μουσείου. Ο ορισμός παραπέμπει, λοιπόν, σε χώρο όπου κυρίαρχα στοιχεία θα όφειλαν να είναι η Αρμονία και το Κάλλος.

Ο όρος μάλιστα Αρμονία ήταν για τους Αρχαίους το ταίριασμα των μερών ενός δομημένου συνόλου. Όταν η αρμονία επιτυγχάνετο, το κάλλος έλαμπε.

Στην πολεοδομική αναρχία της Αθήνας για την οποία φροντίζουν, εδώ και δεκαετίες, πολιτικοί και εργολάβοι, μοναδική παρηγοριά μας ο Ιερός Βράχος. «Ο Παρθενώνας μοιάζει να είναι χτισμένος με χρυσό, κρύσταλλο και ουρανό, είναι μια από τις εκφράσεις της σπτικής μαγείας...», γράφει ένας περιηγητής των αρχών του 20ού αι.

Ήταν λοιπόν απαραίτητο μπροστά από τη «μαγεία» να στήσουν μια μετριοότητα (ας είμαστε επιεικείς) και να την ονομάσουν Μουσείο της Ακρόπολης. Δεν εξετάζουμε ούτε και είμαστε ειδήμονες τις ανάγκες, τη σωστή θέση, το πώς πάρθηκαν οι αποφάσεις και πώς συμπεριφέρθηκαν οι κρατικοί λειτουργοί. Λάθος στάση και εκείνη των μοιρολατρών που επαναλαμβάνεται στα αθηναϊκά σαλόνια: «Από το τίποτα...».

Για το τι θα μείνει όρθιο, στα περίξ, και τι θα γκρεμιστεί ας αποφασίσει η ράθυμη πολιτεία μας! Στο νεόκοπο κτίσμα της αμφίβολης αισθητικής θα στεγάσουν τις Κόρες. Μοιάζει πως η μοίρα τους είναι να θρηνούν!

* Η Μαρία Γυπαράκη είναι σκηνοθέτις

Μπες στην συχνότητα, πιάς

Κυριακή, 8 Ιουνίου 2008

Επικοινωνία | Site map | Εγγεγραμμένοι χρήστες |

Κάντε έρευνα με αποτέλεσμα

Αναζήτηση

Go **MONIMES ΣΤΗΛΕΣ**

Ημερομηνία δημοσίευσης: 08-06-08

Απ

ΡΙ

Εν

• Τ

• C

• Τ

• Ι

• Κ

• «

• Γ

• Ε

• Μ

• Υ

• Ε

• Α

• Α

• Δ

• Γ

• Ε

• Γ

• Σ

• C

• Γ

• Τ

• Γ

• Γ

ΣΗ

• «

συ'

την

ΑΝ

• Σ

ΕΠ

• Χ

ΚΑ

Home page

ΑΓΟΡΕΣ

ΑΓΓΕΛΙΕΣ

ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

• Πολιτική

• Οικονομία

• Ελλάδα

• Κόσμος

• Πολιτισμός

• Αθλητισμός

• Απόψεις

• Αφιέρωματα

• Αρχείο Εκδόσεων

ΕΝΘΕΤΑ

• Real Estate

• Αυτοκίνητο

• Οικο

• Δυνατότες

• Επτά Ημέρες

GOOD LIFE

• Ταξίδια

• Σινεμά

• Θέατρο

• Μουσική

• Γεύσεις

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

• Χαρτοφυλάκιο

• Newsletter

RSS

Χρήσιμα

Χαμένη η «αίσθηση του ιερού»

Του Χρηστού Γιανναρά

Η λέξη «ιερό» δεν παραπέμπει αποκλειστικά σε θρησκευτικές προσλαμβάνουσες. Δήλωνε πάντα και ό,τι προκαλεί κοινό αίσθημα δέους, το σέβας όλων ή των πολλών. Ο τόπος ή τα σημάδια ενός με πανανθρώπινη σημασία κατορθώματος στο πεδίο των σχέσεων κοινωνίας, των πρωτοπόρων γνωστικών κατακτήσεων, της αποκαλυπτικής τέχνης, της θυσιαστικής ανιδιοτέλειας ήταν πάντοτε κάτι το «ιερό». Λειτουργεί το ιερό σαν μέτρο ή κριτήριο εντοπισμού μιας πραγματικότητας που τη νιώθουμε να μας υπερβαίνει, να ξεπερνάει την τύρβη της χρησιμοθηρίας και ιδιοτέλειας, να μην υποτάσσεται ούτε και στη γλωσσική αντικειμενοποίηση. Γι' αυτό λειτούργησε η κοινή «αίσθηση του ιερού» και σαν άξονας αναφοράς της ευθύνης των ανθρώπων, μέτρο για να κρίνονται και να αξιολογούνται οι πράξεις, οι ποιοτικές ιεραρχήσεις.

Δύσκολο να οριστεί με έννοιες η «αίσθηση του ιερού» και ακόμη δυσκολότερο να καταστεί κοινό κτήμα. Χρειάζεται μακρά διαδοχή γενεών, ίσως για αιώνες πολλούς, προκειμένου να φτάσει να λειτουργεί σε μια κοινωνία η «αίσθηση του ιερού». Και αρκούν ελάχιστα χρόνια για να χαθεί αυτή η «αίσθηση». Από την αρχαία κίονας εποχή και για αναρίθμητους ανθρώπους σε κάθε γωνιά του πλανήτη, η Αττική ήταν τοπίο ιερό: Εδώ γεννήθηκε το άθλημα της «πόλεως» και η «πολιτική» κοινωνία, άνηψε η κριτική σκέψη και η τέχνη η αποκαλυπτική του «αληθούς». Το φως, η βλάστηση, το χώμα και η θάλασσα δέθηκαν οργανικά με τα αρχαία χτίσματα και αγάλματα, με τους περιώνυμους τόπους των συλλογικών κατορθωμάτων —υπέβαλαν πανανθρώπινη την αίσθηση της ιερότητας. Αρκεσε μία και μόνη γενιά Νεοελλήνων με χαμένη την αίσθηση του ιερού (η γενιά της «κανοικοδόμησης» μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο) και η Αττική δεν υπάρχει πια ούτε σαν ιστορικό τοπίο ούτε σαν βιώσιμο φυσικό περιβάλλον.

Τον τελευταίο «θρήνο» για την Αττική τον έγραψε ο αρχιτέκτονας Δημήτρης Πικιώνης: «Γαίας ατίμωσις» («Κείμενα», εκδ. ΜΙΕΤ). Ο ίδιος πρόλαβε να διαμορφώσει τον χώρο γύρω από την Ακρόπολη και του Φιλοπάππου, και καυχόταν με συγκίνηση ότι η πολυτιμότερη ανταμοιβή γι' αυτό το έργο του ήταν ο λόγος αλλογενοῦς ομοτέχνου του: «πτέυχες να αναδείξεις την ιερότητα του τοπίου». Λίγες δεκαετίες αργότερα, στη λεηλατημένη από το κάλλος της και την παράδοσή της Θεσσαλονίκη, ένας άλλος αρχιτέκτονας, ο Κυριάκος Κρόκος, κληροδοτούσε στην πόλη πολύτιμο αποτύπωμα αίσθησης του ιερού, το Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού. Σήμερα, στο θαυμαστής σεμνότητας και αρχιτεκτονικής ιδιοφυΐας έργο του Κρόκου ασελγεί ανήκουστα μια Δημοτική Αρχή τυπικά βάνδαλων Νεοελλήνων. Κοτσάρει στο ζωτικό για την έξωθεν θέα του αρχιτεκτονήματος χώρο ένα θηριώδες, νεοπλουτιστικό επαρχιωτισμού Δημαρχείο, προσβολή βάνανυση όποιου υπολείμματος αισθητικής και αξιοπρέπειας σώζει η Θεσσαλονίκη.

Γιατί όχι, αφού είναι πια χαμένη η αίσθηση του ιερού. Γιατί όχι, αφού έχει προηγηθεί, δίχως τον παραμικρό ξεσηκωμό αντίστασης ή διαμαρτυρίας, η κορυφαία ύβρις, μνημείο στο διηνεκές του ανίερου: το καινούργιο Μουσείο της Ακρόπολης των Αθηνών, ασέληγμα ελβετικό κατέναντι του Ιερού Βράχου, του ιερότερου στην ιστορία του ανθρώπινου πολιτισμού.

Δεν γινόταν αλλιώς, έχει νομοτέλεια η Ιστορία. Με κατεστραμμένη τελεσίδικα την Αττική, με την παρανοϊκά πολυώροφη τσιμεντένια λέπρα να πνίγει από παντού ασφυκτικά τον Ιερό Βράχο, να θάβει σε τριτοκοσμική αθλιότητα τα σημάδια της κλασικής Ελλάδας, δεν

μπορούσε να υπάρξει συνεπέστερη έκφραση απώλειας κάθε αίσθησης του ιερού. Το Μουσείο που μας έστησε ο Ελβετός Bernhard Tschumi είναι η ευστοχότερη χλεύη για τον παρακμιακό επαρχιωτισμό μας.

Κάπου πρέπει να χαρακτηύν ανεξίτηλα τα ονόματα προέδρου και μελών της επιτροπής που προέκρινε τον εφιαλτικό αυτόν αρχιτεκτονικό θρίαμβο του ανίερου. Αλλά και το όνομα του θλιβερού υπουργίσκου που συγκρότησε, με ονόματα φανταχτερά για επαρχιώτες, την επιτροπή. Να αποτυπωθεί κάπου επώνυμα η αυτοργία της συλλογικής ντροπής, του κατεξυτελισμού μας των Ελλήνων. Με την απαλλακτική προσθήκη πως δεν γινόταν αλλιώς. Η αίσθηση του ιερού έχει χαθεί, σπιθαμισίοι διαχειρίζονται τα πανανθρώπινου δέους αρχαία ίχνη του. Θέλανε οι διαχειριστές υποταγμένα τα εκθέματα του Μουσείου σε «μοδέρνα» τεχνολογικά «εμφέ» για την προτεραιότητα των εντυπώσεων (τουριστικά εμπορεύσιμων). Και στήσανε την εκτρωματική βλασφημία κατέναντι στην ιερότητα.

Είχε προλάβει να υποβάλει μελέτη για το Μουσείο της Ακρόπολης και ο Κυριάκος Κρόκος, πρόταση θαυμαστής προσαρμογής στην ιερότητα του χώρου και του εγχειρήματος. Της έδωσαν παρηγορητικό «έπαινο», δεν είχαν τουλάχιστον την ευστροφία να προφασιστούν ότι θα ήταν ανορθογραφία μέσα στην εκβαρβαρισμένη τερατούπολη.

Γιατί, πραγματικά, η Αθήνα σαρκώνει τον πιο εγκληματικό βανδαλισμό που συντελέστηκε ποτέ στην Ιστορία. Δεν είναι καν οικιστικός πια χώρος να ζουν, να κοινωνούν, να συμβιώνουν άνθρωποι. Είναι πρωταρχικά χώρος για να σταθμεύουν, στριμωγμένα παντού, αυτοκίνητα και να σωρεύονται σκουπίδια. Απρόσωπες τριτοκοσμικές πολυκατοικίες παρανοϊκά υπερυψωμένες και με συμπαγή «μεσοτοιχία» μεταβάλλουν τα στενάδια των δρόμων σε διαδρόμους φυλακής με πανύψηλα τείχη. Μαύρη κάπνα κολλημένη στις προσόψεις, ασχήμια και κίσαριό, άναρχες αφισοκολλήσεις, θόρυβος ασίγαστος, οι ανθρωποκτόνοι μεταλλικοί κίνθαροι βόμβος νυχθήμερος πάνω στο σάπιο κουφάρι της πόλης.

Αυτόν τον εφιάλτη τον ερμηνεύει το νέο Μουσείο της Ακρόπολης, αποτυπώνεται εκεί η αιτία του εκβαρβαρισμού, της εξευτελιστικής παρακμής: η απώλεια της «αίσθησης του ιερού». Χτίσμα προορισμένο να στεγάσει απομεινάρια του πολιτισμού των σχέσεων της «κατά λόγον» κοινωνίας, του «πολιτικού» αθλήματος για τον «κατ' αλήθειαν» βίο, χτίζεται και οργανώνεται με τα κριτήρια της ατομοκρατίας, της προτεραιότητας των υποκειμενικών εντυπώσεων, της ωφελιμοθηρίας. Δεν είναι ο μοντέρνος αρχιτεκτονικός ρυθμός που κάνει το χτίσμα ανίερο, είναι τα κριτήρια και το ήθος του σχεδιασμού, η ανυποψίαστη ασέβεια για τα εκθέματα που διολισθαίνει στην ασέλγεια.

Γι' αυτό και βλέποντας το καινούργιο μουσειακό απόκτημα της πρωτεύουσας μπορεί ο υποψιασμένος να καταλάβει πολλά: Γιατί, λ.χ., σε αυτή τη χώρα οι «Αριστεροί» καίνε φασιστικότερα τις κάλπες της καθολικής φοιτητικής ψηφοφορίας, γιατί τα κοινά τα διαχειρίζονται μόνο ανίκανοι και ανυπόληπτοι, γιατί είναι αυτονόητο ο εφοριακός να χρηματίζεται, ο εργολήπτης να κλέβει, ο δημόσιος λειτουργός να εκβιάζει, το σχολειό να έχει διαλυθεί, η διπλωματία να σωρεύει ντροπές στη χώρα.

Αναθέσαμε σε Ελβετό να κραυγάσει ότι χάσαμε την αίσθηση του ιερού.

Εκτύπωση | e-mail

[Αρχή σελίδας]

[Πρώτη Σελίδα] [Πολιτική] [Οικονομία & Αγροές] [Μόνιμες Στήλες]
[Ελλάδα] [Κόσμος] [Πολιτισμός] [Αθλητισμός]

email : [Σύνταξη] [Webmaster]

© 2008 Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ All rights reserved.

Τεύχος
2456

24 Σεπτεμβρίου 2007

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΕΕ

ΤΕΧΝΙΚΟ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ
ΕΛΛΑΔΑΣ

ΑΡΑΓ. ΣΕΡΒΙΑΣ 4 • 102 48 ΑΘΗΝΑ

καδίκος 1228

Κάτω τα χέρια από
τη Διον. Αρεοπαγίτου 17!

Οι Σύλλογοι Τεχνικών προτείνουν και διεκδικούν

Διονυσίου Αρεοπαγίτου (1)

Έχω ήδη επισημματολογήσει και προφορικά και γραπτά υπέρ της μη κατεδάφισης των δύο πολυκατοικιών της οδού Διονυσίου Αρεοπαγίτου 17 και 19, εξηγώντας τους λόγους για τους οποίους πρέπει να διατηρηθούν. Δεν θα επανέλθω.

Το εξώφυλλο όμως του Δελτίου του ΤΕΕ (τεύχος 2456) με τη φωτογραφία της πολυκατοικίας Κουρεμένου και την επιγραφή «Κάτω τα χέρια από τη Διον. Αρεοπαγίτου 17!» που συνοδεύεται από ανακοίνωση με τίτλο «Εγκλημα κατά της πολιτιστικής μας κληρονομιάς» και η επίσημη διαμαρτυρία του ΣΑΔΑΣ (Πανελλήνια Ένωση Αρχιτεκτόνων) για το θέμα που δημοσιεύεται στο Δελτίο του «Αρχιτέκτονες» (τεύχος 64) με κάνει να αναρωτιέμαι:

Ποιοι είναι αυτοί άραγε που οφείλουν και δικαιούνται να έχουν λόγο για τα ζητήματα που αφορούν στην πολεοδομία και την αρχιτεκτονική των ελληνικών πόλεων;

Αν όχι το Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδας, η Πανελλήνια Ένωση Αρχιτεκτόνων, οι Αρχιτεκτονικές Σχολές των Πολυτεχνείων μας, το Ελληνικό Τμήμα του ICOMOS (στην προχθεσινή ημερίδα που διοργάνωσε το ΥΠΠΟ με θέμα την Προστασία της Παγκόσμιας Κληρονομιάς, όλοι οι ξένοι σύνεδροι, μέλη του διεθνούς ICOMOS υπέγραψαν επιστολή με την οποία ζητούν από τον Υπουργό τη διατήρηση των δύο πολυκατοικιών), τότε ποιος;

Πριν από 70 περίπου χρόνια, όταν στο ίδιο ακριβώς οικοπέδο όπου βρίσκεται σήμερα το Μουσείο της Ακρόπολης, επρόκειτο να κτιστεί το Δικαστικό Μέγαρο, είχε και τότε δημιουργηθεί διαμάχη αναφορικά με το συγκεκριμένο κτίριο. Είχε

παι τότε ο Γάλλος αρχιτέκτων Εμπράρ, που οργάνωσε με εντολή της κυβέρνησης τη Σχολή Αρχιτεκτόνων: «Αλλά επιτέλους ούτε η Ακρόπολις δεν είναι ιδιοκτησία του κυρίου Βενιζέλου, ούτε ο πολιτισμός μιας χώρας επιτρέπεται να κουρελιάζεται εξαιτίας της ποιότητας του πολιτισμού των κυβερνώντων του». Και ο μεγάλος Βενιζέλος το ξανασκέφτηκε και υποχώρησε. Γιατί το να αναβάλεις μια λανθασμένη απόφαση δεν είναι ντροπή, αντίθετα μαρτυρά όχι μόνο θάρρος και τόλμη, αλλά και ήθος. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός μας το απέδειξε αναγνωρίζοντας ότι η κυβέρνησή του δεν ήταν αλάνθαστη. Άλλωστε οι υποψήφιοι του ΚΑΣ και του ΚΣΝΜ, κι όταν ακόμη είναι ομόφωνες (και στην προκειμένη περίπτωση υπήρξε ισοψηφία) είναι απλά και μόνο γνωμοδοτικές. Μήπως θα έπρεπε οι αρμόδιοι να το ξανασκεφτούν και πάλι;

Μάρω Καρδαμίτση - Αδάμη
Καθηγήτρια Αρχιτεκτονικής
Σχολής ΕΜΠ
Υπεύθυνη Αρχείων
Νεοελληνικής Αρχιτεκτονικής
Μουσείου Μπενάκη

Διονυσίου Αρεοπαγίτου (2)

Από τα ελάχιστα σωζόμενα νεοκλασικά της Αθήνας, είναι τα δύο που έτυχε να βρισκονται μπροστά από το νέο μουσείο Ακροπόλεως επί της οδού Διονυσίου Αρεοπαγίτου. Ένας πεζόδρομος που όποιος τον διαβεί χαλαρώνει κάπως από την απείθεια εικόνα που του προσφέρει η τσιμεντούπολη. Ειλικρινά ζηλεύω τους Τσέχους που διατήρησαν την Πράγα μουσείο και επέκτειναν το τραμ σ' αυτή μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Εδώ αντίθετα, το τραμ και τα περισσότερα νεοκλασικά της Αθήνας, έργα του Τσίλλερ, του Σάουμπερ, του Κλεάνθη, έπεσαν και

αυτά θύματα του εμφυλίου. Του «εθνάρχη» συγκεκριμένα, ο οποίος έδρασε ισοπεδωτικά για το αστικό περιβάλλον της χώρας μας. Η Αριστερά έχει αίγυρα τις ευθύνες της και αυτή. Τεράστιες. Οι πρώτοι που δε σεβάστηκαν την Αθήνα του 1940 και τα νεοκλασικά της αριστουργήματα ήταν οι εαμικοί ινστρούκτορες που απόφασαν ελαφρά τη καρδιά τον ολέθριο Δεκέμβρη. Ο Καραμανλής ακολούθησε. Και όχι μόνο. Αφού ο ανιψιός του, νυν υπουργός Πολιτισμού, είναι σύμφωνος να κατεδαφιστούν(!) τα νεοκλασικά της Αρεοπαγίτου που «κρύβουν» -λέει- τη θέα στην Ακρόπολη. Ντροπή πια! Έλεος. Καλά, ήθελα να 'ξερα τα νεοκλασικά κτίρια -από τα ελάχιστα που έχουν πια απομείνει- δεν είναι και αυτά μέρος της πολιτιστικής κληρονομιάς μας; Δεν μπορούν οι επισκέπτες του νέου Μουσείου Ακροπόλεως να ανεβαίνουν στην ταράτσα για να απολαύσουν τη θέα του Παρθενώνα; Το βάδισμα από τα σκαλοπάτια ποτέ δεν έβλαψε κανέναν. Κύριε υπουργέ του Πολιτισμού, εμποδίστε το ανοσιούρημα της κατεδάφισης έστω και την ύστατη ώρα. Ο θείος σας είχε το ελαφρυντικό του εμφυλίου, εσείς κανένα!

Σπύρος Γιακουμάκης
Επ. Καθηγητής ΕΜΠ
Αθήνα

Οι επιστροφές του ΤΣΜΕΔΕ

Αφορμή για τη μικρή αυτή έγγραφη διαμαρτυρία μου, αποτέλεσε το άρθρο σας στο τεύχος 2454 της 10ης Σεπτεμβρίου 2007 του Ενημερωτικού Δελτίου, σχετικά με τα αποθεματικά και τις επενδύσεις του ΤΣΜΕΔΕ.

Είμαι πτυχιούχος πολιτικός μηχανικός του ΕΜΠ από το 1992.

Έκτοτε καταβάλλω ανελλιπώς τις εισφορές μου προς το ΤΣΜΕΔΕ έως σήμερα.

Από λάθος η εισφορά του Ιου 2007 πληρώθηκε δύο φορές. Απευθυνόμενος τηλεφωνικά στο Τμήμα Εισφορών του ΤΣΜΕΔΕ και αφού πολύ εύκολα ο υπάλληλος έλεγξε του λόγου το αληθές, μου είπε να κάνω αίτηση επιστροφής της εισφοράς, την οποία και κατέθεσα στο ΤΣΜΕΔΕ με αρ. πρ 37568/4-5-2007. Μετά την παρέλευση τεσσάρων περίπου μηνών και έχοντας μάθει ότι τέτοιου είδους πολύπλοκα και δισεπίλυτα θέματα αργούν να διεκπεραιωθούν, πήγα στα γραφεία του ΤΣΜΕΔΕ. Εκεί με πληροφόρησαν ότι θα πρέπει να περιμένω αρκετά (ίσως και ένα χρόνο), διότι υπάρχει έλλειψη προσωπικού. (Άραγε η ίδια έλλειψη να υπάρχει και για τις εισπράξεις;). Μάλιστα η διευθύντρια Οικονομικού, στην οποία απευθύνθηκα, μου είπε ότι δεν μπορεί να κάνει απολύτως τίποτα και, αν θέλω, να κάνω νέα αίτηση στον πρόεδρό.

Καταλαβαίνεται, λοιπόν, την αγανάκτηση που ένιωσα διαβάζοντας για την τεράστια περιουσία του ταμείου, όταν αρνείται να επιστρέψει το σόήμαντο για το ίδιο (αλλά όχι και για εμένα) ποσό των 1.500 περίπου ευρώ. Ταυτόχρονα, όμως, ένωσα αποστροφή και θυμό μπροστά στις αυθαιρεσίες ενός μηχανισμού που υφίσταται, γιατί υπάρχουνε εμείς οι πολίτες-μηχανικοί.

Με επίμηση
Γιοσμάς Ευθύμιος

ΤΟΙ ΤΟΙ	ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ WC
	ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΩΣ
	
	801-11-51500
	210 94 80006